

Oproep tot melden van pasklare anekdotes

In zijn postuum bezorgde boek *Ik heb nooit iets gelezen* (Uitgeverij Van Oorschot, 2003), haalt Karel van het Reve (1921-1999) herinneringen op en vertelt hij anekdotes. Het zijn zowel vroegkindelijke particuliere herinneringen als herinneringen aan zijn school- en studententijd, terwijl ook zijn periode als Moskous correspondent voor *Het Parool* ruim aan bod komt. Het is een prachtig boek en vormt een rijke bron van citaten en passages.

Ik zal u daarvan een voorbeeld geven. In Van het Reve's boek stond dat zijn moeder als klein meisje in Almelo vaak naar een winkel ging waar taartjes van twee cent te krijgen waren. Toen zijn moeder daar op een keer binnen kwam met enkele vriendinnetjes keken zij ook naar de taartjes van drie cent, waarop de bakker zei: 'Ik worskou oe veuroet, deze kost drie cent!'. Die uitspraak werd in huize Van het Reve vaak aangehaald.

Als assistenten in opleiding wilden wij, met het nabije vooruitzicht de gynaecologische praktijk zelfstandig te gaan uitoefenen, graag zoveel mogelijk operatieve ervaring opdoen. Zo werd er gevochten om die operaties te mogen verrichten, waarvan je er naar je gevoel nog te weinig had gedaan. Vijfentwintig vaginale hysterectomieën (baarmoederoperaties) was bijvoorbeeld toch wel het minimum. Als wij dan weer eens klaagden over de te beperkte kansen om te opereren, dan kwam gynaecoloogopleider Van Os altijd met het verhaal uit zijn opleidingstijd bij de Utrechtse hoogleraar Plate. Plate was in menig opzicht conservatief, maar dat gold zeker ook zijn operatie-indicaties. Als het dan al eens ge-

beurde dat er een hysterectomie zou gaan plaatsvinden, dan wees Plate drie arts-assistenten aan, die wellicht mochten meedoen. Van hen werd verwacht dat zij om half acht begonnen met was- sen. Plate arriveerde dan een half uur later, terwijl de drie assistenten met de steriele handen in de hoogte stonden te wachten. Plate wees met een kort gebaar twee van de drie aan: 'Jullie gaan naar de poli' en, zich richtende tot de derde, 'Jij mag meedoen.'

De assistenten, aldus Van Os, peinsden er niet over om zich hierover te beklagen, want een opleiding bij professor Plate was een levensverzekering. Als er ergens een vacature voor een gynaecoloog bestond, dan maakten 'Platianen' altijd een zeer goede kans.

Zoals de kleine Karelteje van het Reve door zijn moeder werd toegesproken als hij te luxe snoepgoed verlangde en wij door onze opleider als wij teveel wilden opereren, zo moeten er ook veel artsen zijn die hun patiënten, als die met de suggestie komen het ook eens alternatief te gaan proberen, met pasklare en afdoende anekdotes van repliek dienen. Klassiek in die serie is natuurlijk de tegenwerping op de doodoener 'Er is meer tussen hemel en aarde, etc', want daarop luidt het juiste antwoord: 'Jazeker en dat bevindt zich op ongeveer 1.80 meter hoogte...., het menselijk verstand!' Maar er moeten er veel meer zijn en die zouden eens opgeschreven moeten worden. Wie geeft zijn favoriete anekdote prijs aan onze lezers en behoedt hem daardoor voor de vergetelheid? Brieven aan de redactie. ●

Drs. A.L. Ternee